

І НАМ ПОСТАВИЛА ОЦІНКУ ВОНА В ЩОДЕННИКУ ЖИТТЯ

Ми вийшли з твоїх стін, Школо, 40 років тому в доросле життя. Воно вабило нас незвіданими дорогами, і ми спішили ввійти в його широкі обійми, відкинувши якнайшвидше десятирічні «обійми» твоїх стін та опіку своїх наставників-учителів. Ми не обіцяли повертатися до Тебе, ми обіцяли бути достойними громадянами в перших сонячних проміннях над Іквою, зустрічаючи ранок свого дорослого життя.

Перше десятиріччя свого постшкільного життя ми здобували освіту, утверджувалися в житті, одружувалися, виходили заміж, народжували дітей і при зустрічі зі своїми вчителями похапцем віталися, інколи мигцем оповідали про свої успіхи та турботи. Нас не втримали обереги Млинівщини, і ми розсіялись по Україні та за її межами, завойовуючи успіх, достаток, повагу оточуючих. Ми розуміли, що нам чогось не достає, що крім родини та сім'ї нас чекає ще хтось чи щось...

Минуло ще десять років...

А тут вже дорослі...

...ВОНА ЧЕКАЛА

Зрозуміли це не відразу. Але іскорка бажання зустрітись з Тобою, Школо, переросла у розпечену вуглину бажання та надії якнайшвидшого побачення. Ми, випускники Твої, Школо, 1967 року розпочали переписку, міжміські перемовини та пошук своїх однокласників. Усі, майже всі відгукнулися, надіслали листи, анкети, повідомлення.

І ось перша зустріч після двадцятирічної розлуки. Зустріч у твоїх стінах, у своїх класах, із нашими вчителями. Озираємось і впізнаємо один одного, обіймаємо своїх класних керівників, сердечно вітаємо вчителів, заходимо у класи.

МИ ПОВЕРНУЛИСЯ!

Емоції переповнювали всіх. Безліч запитань і феєрверк відповідей. Зустрілися вчителі і фінансисти, інженери й фармацевти, будівельники й лікарі. Ти прийняла нас, Школо, своїх колишніх вихованців, просто достойних Тебе дітей. Нашим успіхам і досягненням раділи вчителі. Ми досягли зрілості і відчули, що кожен з наших успіхів чи прорахунків не байдужі наставникам, вони, як і колись, радіють нашим здобуткам і співчують нашим прорахункам. Ми зрозуміли, що життя не байдуже Тобі, що ми потрібні зараз так само, як і Ти потрібна нам. Не одному з нас при цій зустрічі було в душі ніяково, що могли б бути кращими упродовж свого десятирічного перебування в твоїх стінах, менше засмучувати своїми витівками вчителів, зрештою, вчитися успішніше. Але ми стали індивідами в твоїх межах як з трійками в атестатах, так і з золотими медалями в кишенях, як збитошники, так і «хорошисти»; стали справжніми людьми і зрозуміли, що в нашому життєвому становленні «ой, ще й яка» твоя, Школо, заслуга. І ми зріло розсудили, що зустрічатися з Тобою треба частіше, щораз нижче вклонятися за науку, за те, що Ти вже прийняла в свої стіни наших дітей...

30-річчя свого випуску збирало вже далеко не всіх випускників, не всі вчителі чекали нас на порозі школи. Радість зустрічі затьмарила хмаринка смутку за втраченими по життю однокласниками та необхідними завжди педагогами.

Незабутнє враження справило на нас, випускників, святкування 150-річчя рідної школи. Ще одна нагода зустрітись у твоїх стінах з оновленим складом педагогічного колективу та ветеранами освітньої ниви – нашими колишніми вчителями. Увінчана півторастолітнім ювілеєм, Ти сяяла молодістю своїх нинішніх вихованців та зрілістю колишніх випускників, перша школа Млинова.

Тут ми ще діти...

ТИ БУЛА І ЗАЛИШАЄШСЯ В СЕЛИЩІ ПЕРШОЮ

З лютого 2007 року однокласники-випускники 1967 року зустріли з колективом школи після 40-а років свого виходу з альма мате Актова зала вмістила не лише нас. Тут були випускники-ювіляри різних років: зрілі та досвідчені батьки і матері поважних сімей, запальна молодь, яка ще прославить свою школу майбутніми зверненнями амбітна учнівська юнь. Школа та вчителі були раді всім своїм вихованцям. У виступах лунали слова щирої подяки своїй дружині, обіцянки пам'ятати про неї, настанови нинішнім школярам. Ніхто не почувся обділеним увагою. Привітання та концертна програма зворушили присутніх. Ми ще раз упевнилися, що зв'яз випускник-школа – на все життя, зрозуміли, що без таких зустрічей воно буде неповне, не таке щасливе.

І насамкінець, слово подяки твоїм, Школо, подвижникам педагогічному колективу. Тим учителям, які провели за шкільний період не одне покоління випускників, і тим, які сьогодні організували це свято спільно зі своїми вихованцями. Ви заслуговуєте окремої щирої подяки. Уклін Вам усім.

Ми не прощаємося з Тобою, Школо!

Ми кажемо – до наступної зустрічі.

Ми ніколи Тебе не забудемо.

Чекай на нас завжди!

Людмила ТИМЧАК

за дорученням випускників 1967 р. Млинівської СШ №7

НАМ ПИШУТЬ

НЕЗАБУТНЯ ЗУСТРІЧ

Є на планеті дороге серцю місце. Рідна школа. Кожного року мов крихітні гомінливі струмочки, зливаючись в єдиний бурхливий потік, прямують сюди діти. І так із року в рік.

Того дня йшли сюди ті, хто закінчив альма матер від 5 до 11-А класу Роман Мельничук – розпочинають святковий вечір. Слово надається директору школи Євгену Братасюку. Він дякує випускникам, що прийшли, приїхали і не забули рідної школи, пам'ятає своїх учнів: скуйовджених і охайних, бешкетників і романтичних, веселих і сумних.

Погляди на шкільне життя у кожного покоління свої. Із величезною надією, захопленням, радістю та натхненням приходять до школи першокласники; з роздратованістю та розчаруванням дивляться на шкільне життя восьмикласники, і зовсім по-іншому розуміють це випускники.

Екскурси в історію шкільного життя, слово про вчителів невтомного і мудрого садівника, запитання до випускників танцювальні ігри «Танок з хустиною», «Найкраща пара», гумористичні історії із шкільного життя, конкурс «Випускник-ерубіт» це основні складові програми святкового вечора. І поруч з цим вона звучала у виконанні одинадцятикласників Наталії Козуб, Людмили Жукун, Тетяни Корнійчук, Назарія Дуліка.

Від імені випускників, які закінчили школу 50 років тому, виступили колишній вчитель, а нині пенсіонер Петро Ананійович Гіт. Спогадами зі шкільних років поділилися також Федір Лук'як, Василь Ткачук, Світлана Гучка, Тетяна Мельничук.

Не «Прощавай», а «До наступної зустрічі» казали одне одному всі, хто завітав на традиційну зустріч випускників, що відбулася на початку лютого.

Володимир ЧЕРНЕЦЬ

вчитель Довгошіївської ЗШ І-ІІІ ступенів